

REVIEW BY HARMONIE MAGAZINE (CZ) Sept 2014

HHHHH (5 stars)

Ivan Ilić

The Transcendentalist

Ivan Ilić – piano. Recorded: 10, 11 2013 Salle Cortot, Paris. Released: 2014. TT: 64:08. DDD. 1 CD Heresy Records 15 - 060268 640443.

Ivan Ilić, an American pianist of Serbian origin, chose a rather unusual concept for his new studio recording which I personally find very appealing. Ilić is a successful 35-year old artist armed with indubitable talents and a first-rate musical education, who has also flirted with acting. His recordings received several outstanding prizes (his recording of Debussy's 24 Préludes received Mezzo TV's Critic's *Choice Award* in 2008, while Fanfare Magazine and Classique News featured the recording as the top 5 CD of the year). He is already an established figure of the middle generation of pianists who are expected to present their élan through the utmost virtuosic performance of works that have already been performed numerous times.

Therefore it was a refreshing change to listen to this recording. Here, Ilić interprets 12 pieces of an intimate character which are very far from technical exhibitionism, including selected preludes and miniatures by **Alexander Scriabin** coming from all three of Scriabin's compositional periods. They are accompanied by *Dream* and *In a Landscape* by **John Cage**, an American composer of experimental and aleatoric music, and a piece by **Morton Feldman**, a co-creator of the 20th century New York music scene who was fascinated by minimalism and wrote several 2- to 5-hour long pieces.

Ilić however forgoes the extremes of listening marathons; he chose Feldman's 20-minute *Palais de Mari* for the final piece of his recording. The list of authors is completed by **Scott Wollschleger**, a young American composer (he is 34) whose oeuvre is predominantly made of chamber music and who is most well-known by American audiences. Thus I dare say that the piece of his included on this recording, *Music Without Metaphor*, will be a new piano work for the great majority of the Czech public.

The pieces of the four composers are selected with regard to their relation to the idea of Transcendence, but in a very different sense from what the term usually denotes in the piano literature, notably the *Transcendental Études* by Franz Liszt. Ilić created a mosaic of reflexive, introspective and at times even meditative pieces which he interprets with respect to their compositional essentials. Even though the pieces come from different epochs within the interval stretching from the end of 19th century to the beginning of the 21st century, Ilić succeeded in making their selection and especially their interpretation to appear as an uninterrupted musical flow, a sanctuary of tranquility. The listener perceives a lovely

HHHHH

experience characterized by complete relaxation. For the sake of accuracy I'd dare go even further, and make the lighthearted observation which is meant to be positive – should you listen to this recording after a difficult day, you may even daydream a bit more than you wanted (yes, this is a euphemism for falling asleep). If however you are one of those people who never close their eyes while listening to music, you can read Ivan Ilić's analysis of the recording's musical content which is supplemented by the biographies of the four composers. This is all to be found within the booklet which is aesthetically modest, yet generously filled with compelling information.

Review by Irena Černíčková

Translation by Patřicia Holíková

HHHHH

Ivan Ilić

The Transcendentalist

Ivan Ilić – klavír. Text: A. Nahráno: 10, 11 2013 Salle Cortot, Paris. Vy-dáno: 2014. TT: 64:08. DDD. 1 CD Heresy Rekord 5 060268 640443.

Původem srbský, v současnosti však již americký pianista **Ivan Ilić** zvolil při přípravě dramaturgie své nejnovější studiové nahrávky poměrně neobvyklou, mně ovšem velmi sympatickou koncepci. Ilić je úspěšný

pětatřicetiletý umělec, v minulosti také vážně koketující s hereckým oborem, který je obdařen nezpochybnitelným talentem, vyzbrojen kvalitním hudebním vzděláním a ověnčen několika významnými oceněními (v roce 2008 získal za nahrávku Debussyho 24 preludií cenu Mezzo TV Critics Choice a kritici Fanfare Magazine a Classique News toto CD v témže roce zařadili mezi pěti nejlepší nahrávek). Předcházejícími řádky jsem chtěla mimo jiné demonstrovat fakt, že se jedná o již etablovanou personu střední generace klavíristů, u nichž se tak trochu předpokládá, že budou svůj elán ve velké míře prezentovat snahou o co nejvirtuóznější provádění již mnohokrát provedeného. Poslech tohoto alba byl pro mne v tomto ohledu osvěžujícím vyvedením z omylu. Ilić zde interpretuje dvanáct skladeb intimního a technické exhibiči na hony vzdáleného charakteru. Konkrétně se jedná o vybraná prelu-

dia a miniatury **Alexandra Scriabina**, při jejichž výběru Ilić sáhl do literatury všech tří Scriabinových kompozičních období. Další volba padla na díla *Dream* a *In a Landscape* z pera amerického skladatele experimentální a aleatorické hudby **Johna Cage** a na jednu skladbu minimalismem pohlaceného spolutvůrce newyorské hudební scény dvacátého století **Mortona Feldmana**, jehož tvorba obsahuje také několik děl trvajících 2-5 hodin. Ilić se však podobných extrémností zavánějících poslechovým maratonem vyvaroval a jako finální skladbu alba zařadil Feldmanovu přibližně dvacet minut dlouhou skladbu *Palais de Mari*. Posledním jménem na seznamu zde obsažených autorů je **Scott Wollschleger**. Tento mladý (je mu 34 let) americký skladatel má na kontě díla převážně komorního charakteru a obeznámeno je s nimi především americké publikum. Z tohoto důvodu si troufám tvrdit, že skladba uvedená na této nahrávce, *Music Without Metaphor*, bude pro drtivou většinu českých posluchačů klavírním kusem doposud nepoznaným. Skladby všech zmíněných autorů jsou vybrány s jasným zřetelem na transcendentálnost ve zcela opačném slova smyslu než u nejznámějšího užití tohoto termínu v klavírní literatuře – Transcendentálních etud Franze Liszta. Ilić vytvořil mozaiku zadumaně, introspektivně a chvílemi až meditativně pojatých skladeb, které interpretuje způsobem zcela korespondujícím s jejich základními kompozičními východiskami. Přestože jsou jednotlivé skladby datem svého vzniku rozsety v rozsáhlém časovém intervalu konec devatenáctého až počátek jednadvacátého století, Ilić je dokázal

zkombinovat a především zahrát takovým způsobem, že dohromady působí jako jednotlivý a klidem zastřešený hudební tok. Na straně posluchače se pak odehrává krásný prožitek silně relaxačního charakteru. Ve službě co nejpřiznačnějšího popisu se odvážím uvést jeden odlehčený, ale rozhodně jako pozitivní kritiku míněný postřeh – budete-li mít za sebou těžký den, možná se při poslechu zasníte hlouběji (ano, spánek je to synonymum), než jste měli v plánu. Pokud však patříte mezi ty, kterým při hudbě víčka nikdy nepadají, můžete si například pročíst Ilićovu výkladovou studii hudebního obsahu nahrávky, doplněnou o medailonky jednotlivých skladatelů. To vše najdete v esteticky střídém, ale zajímavými informacemi velkoryse naplněném bookletu.

Irena Černíčková